KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2021/1903

af 29. oktober 2021

om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2018/764 om de gebyrer og afgifter, der skal betales til Den Europæiske Unions Jernbaneagentur, og de tilhørende betalingsbetingelser

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/796 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Jernbaneagentur og om ophævelse af forordning (EF) nr. 881/2004 ([1]), særlig artikel 80, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/764 ([2]) fastsættes de gebyrer og afgifter, der skal betales til Den Europæiske Unions Jernbaneagentur (»agenturet«) for udførelsen af visse aktiviteter og leveringen af andre tjenesteydelser, der er omhandlet i forordning (EU) 2016/796.

(2) Mens størstedelen af de omkostninger, som agenturets aktiviteter medfører, er dækket af EU-budgettet, skal agenturet i henhold til artikel 80, stk. 2, første afsnit, i forordning (EU) 2016/796 opkræve gebyrer og afgifter for udstedelsen af tilladelser til at bringe køretøjer og køretøjstyper i omsætning, EU-sikkerhedscertifikater og ERTMS-godkendelser (ERTMS: European Rail Traffic Management System) samt leveringen af andre tjenesteydelser. I henhold til artikel 80, stk. 3, i forordning (EU) 2016/796 skal gebyrerne og afgifterne fastsættes på et niveau, som sikrer, at den dermed forbundne indtægt er tilstrækkelig til at dække de fulde omkostninger i forbindelse med de opgaver og tjenesteydelser, der udføres af agenturet.

(3) I henhold til artikel 10 i gennemførelsesforordning (EU) 2018/764 skal Kommissionen hvert regnskabsår vurdere gebyr- og afgiftsordningen. Vurderingen foretages på grundlag af agenturets vurdering af tidligere regnskabsresultater og dets overslag over fremtidige indtægter og udgifter. På grundlag af vurderingen af agenturets økonomiske resultater og prognoser reviderer Kommissionen om nødvendigt gebyrerne og afgifterne. Kommissionen tager forordningen op til revision senest den 16. juni 2022 med henblik på en gradvis indførelse af faste gebyrer.

(4) I 2018, da gennemførelsesforordning (EU) 2018/764 blev vedtaget, manglede der pålidelige finansielle data, eftersom agenturet endnu ikke var begyndt at behandle ansøgninger. Siden 2019 har det fremgået af agenturets årsrapporter, som er omhandlet i artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2016/796, at agenturet i sin rolle som EU-myndighed med ansvar for de certificerings- og tilladelsesrelaterede opgaver, der er omhandlet i artikel 14, 20, 21 og 22 i forordning (EU) 2016/796, har en væsentlig og tilbagevendende negativ ubalance på sit budget. Denne ubalance er resultatet af, at de gebyrer og afgifter, der opkræves i henhold til artikel 80, stk. 2, i forordning (EU) 2016/796 for at kompensere for omkostningerne i forbindelse med behandlingen af ansøgninger og leveringen af tjenesteydelser, ligger på et utilstrækkeligt niveau.

(5) For at gøre det muligt for agenturet at dække omkostningerne i forbindelse med behandlingen af ansøgninger, måtte Unionens budget dække en del af dem. Desuden måtte agenturet kraftigt reducere de aktiviteter, som ikke finansieres af gebyrer og afgifter, for at skabe balance i sit budget. Ifølge agenturets årlige enhedsprogrammeringsdokumenter forventes der i prognoserne for 2021 og 2022 en tilsvarende økonomisk situation for fremtiden. Der er derfor behov for at tage agenturets gebyrer og afgifter op til revision.

([1]) EUT L 138 af 26.5.2016, s. 1.

([2]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/764 af 2. maj 2018 om de gebyrer og afgifter, der skal betales til Den Europæiske Unions Jernbaneagentur, og de tilhørende betalingsbetingelser (EUT L 129 af 25.5.2018, s. 68).

(6) Det forekommer nødvendigt at hæve timelønsatsen, som i øjeblikket er lavere end de omkostninger, agenturet afholder pr. time, når det leverer afgørelser til ansøgere om tilladelser, certifikater godkendelser. De satser, der er defineret i gennemførelsesforordning (EU) 2018/764, bør derfor revideres, så de dækker agenturets årlige omkostninger til behandling af ansøgninger og til at stille one-stop-shoppen til rådighed for alle ansøgere, som henvender sig til agenturet i forbindelse med EU-køretøjstilladelser, EU-sikkerhedscertifikater og ERTMS-projektgodkendelser.

(7) Agenturet har udelukkede opkrævet gebyrer og afgifter efter en timesats beregnet på grundlag af den tid, det tog agenturet at træffe sine beslutninger og levere sine tjenesteydelser. Der bør indføres en ordning med faste gebyrer for yderligere at reducere den administrative byrde og gøre de forventede omkostninger pr. ansøgning mere forudsigelige til gavn for alle involverede parter. Siden 2019 har agenturet desuden opbygget erfaring og etableret en tilstrækkelig robust metode til at beregne de gennemsnitlige omkostninger for behandlingen af de enkelte ansøgninger. Faste gebyrer bør derfor finde anvendelse på behandlingen af ansøgninger, der vedrører et køretøj eller en serie af køretøjer, som anses for at være i overensstemmelse med en køretøjstype, der tidligere er godkendt i henhold til artikel 25, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/797 ([3]).

(8) Den gratis one-stop-shop medfører betragtelige omkostninger til vedligehold og udvikling. Der bør derfor også betales gebyrer for brug af one-stop-shoppen, når modtageren af de ansøgninger, der indgives til den, er agenturet. Ansøgerne bør betale gebyrer efter faste satser, som afhænger af, hvordan ansøgningerne påvirker one-stop-shoppens facilitet, for så vidt angår de dokumenter, der uploades og lagres, de funktioner, der udnyttes, og de udvekslinger, der finder sted, og stå i et rimelig forhold til de samlede anslåede omkostninger for den relevante afgørelse. Hvis en ansøgning om overensstemmelse med en køretøjstype indgives til agenturet, bør gebyret for at benytte one-stop-shoppen desuden blive en integreret del af det samlede gebyr for at udstede køretøjstilladelser, som er omfattet af faste gebyrer.

(9) Gebyrerne og afgifterne bør afspejle den særlige situation hos mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder. Der bør derfor anvendes en særlig reduktion.

(10) Alle kriterier og metoder til at fastsætte niveauet for gebyrer og afgifter er baseret på princippet om, at indtægterne fra dem bør dække alle omkostninger forbundet med de leverede tjenesteydelser, således at de hverken genererer et underskud eller et betydeligt overskud, i overensstemmelse med artikel 80, stk. 3, første afsnit, i forordning (EU) 2016/796.

(11) Erfaringer med anvendelsen af gennemførelsesforordning (EU) 2018/764 har vist, at betingelserne for betaling af gebyrer og afgifter bør moderniseres og tilpasses for at mindske risikoen for manglende betaling fra ansøgere, hvis finansielle formåen frembyder en risiko, og ansøgere i tredjelande, over for hvem agenturet mangler passende retlige håndhævelsesgarantier. Agenturet bør fakturere de beløb, der skal betales, tidligt i ansøgningsprocessen for at mindske risikoen for sen betaling eller manglende betaling. Agenturet bør tilbyde muligheder for onlinebetaling.

(12) Da gebyrer og afgifter i vid udstrækning afspejler agenturets udgifter til personale og tilknyttede direkte udgifter i forbindelse med de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 80, stk. 2, i forordning (EU) 2016/796, bør de pågældende beløb indekseres én gang hvert regnskabsår for at tage hensyn til inflationsraten og den årlige ajourføring af vederlag til agenturets personale på grundlag af pålidelige data.

(13) Agenturet bør fuldt ud stræbe efter omkostningseffektivitet og bør derfor løbende forsøge at forbedre de processer, der er anvendes for at udføre de opgaver, som pålægges agenturet i henhold til forordning (EU) 2016/796, og særlig afstemme opgavernes omfang med de tilgængelige ressourcer. Derved bør agenturet virkeliggøre et reelt fælles europæisk jernbaneområde og bør tage målene i EU's jernbanepolitik om mere bæredygtig og intelligent mobilitet og en innovativ, sikker, stærk og fuldt ud interoperabel jernbanesektor i betragtning.

(14) Gennemførelsesforordning (EU) 2018/764 bør derfor ændres.

(15) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 51 i direktiv (EU) 2016/797 —

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/797 af 11. maj 2016 om interoperabilitet i jernbanesystemet i Den Europæiske Union (EUT L 138 af 26.5.2016, s. 44).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/764 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 1, erstattes af følgende:

»1. I denne forordning fastsættes de gebyrer og afgifter, der skal betales til Den Europæiske Unions Jernbaneagentur (»agenturet«) for behandling af ansøgninger i henhold til artikel 14, 20, 21 og 22, i forordning (EU) 2016/796, herunder for en ansøgers brug af den one-stop-shop, der er omhandlet i artikel 12 i nævnte forordning, til indgivelse af ansøgninger til agenturet, samt for levering af andre tjenesteydelser i overensstemmelse med agenturets mål. Endvidere fastsættes metoden til beregning af disse gebyrer og afgifter samt betalingsbetingelserne.«

2) Artikel 2 affattes således:

»*Artikel 2*

Typer af gebyrer og afgifter, som opkræves af agenturet

1. Agenturet opkræver gebyrer:

a) for indgivelse af ansøgninger til agenturet gennem one-stop-shoppen, hvis disse gebyrer ikke er omfattet af de faste gebyrer for behandlingen af ansøgninger

b) for behandling af ansøgninger indgivet til agenturet, herunder for udarbejdelse af overslag som omhandlet i artikel 4 eller når en ansøgning trækkes tilbage af ansøgeren

c) når agenturet fornyer, begrænser, ændrer eller reviderer en afgørelse truffet i overensstemmelse med direktiv (EU) 2016/798 eller (EU) 2016/797.

Agenturet kan også opkræve gebyrer, når det tilbagekalder en køretøjsomsætningstilladelse på grund af køretøjers eller køretøjstypers manglende overholdelse af væsentlige krav, jf. artikel 26 i direktiv (EU) 2016/797, eller med den begrundelse, at indehaveren af et EU-sikkerhedscertifikat ikke længere overholder betingelserne for certificeringen, jf. artikel 17, stk. 5 og 6, i direktiv 2016/798.

2. De ansøgninger, der er nævnt i stk. 1, første afsnit, litra a) og b), vedrører:

a) tilladelser til at bringe køretøjer og køretøjstyper i omsætning i henhold til artikel 20 og 21 i forordning (EU) 2016/796, undtagen dem, der er angivet i dette stykkes litra b)

b) køretøjsomsætningstilladelser for et køretøj eller en serie af køretøjer, som stemmer overens med en godkendt køretøjstype, jf. artikel 25, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/797

c) EU-sikkerhedscertifikater i henhold til artikel 14 i forordning (EU) 2016/796

d) afgørelser om godkendelse af, at en fast ERTMS-udstyrsløsning er i overensstemmelse med den relevante TSI og dermed interoperabel, jf. artikel 22 i forordning (EU) 2016/796

e) anmodninger om forhåndskoordinering i overensstemmelse med artikel 22 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/545 og artikel 2, stk. 3, og artikel 4, stk. 5, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/763

f) klager, som omhandlet i artikel 58 i forordning (EU) 2016/796, i henhold til artikel 7 i nærværende forordning.

3. Agenturet opkræver afgifter for tjenesteydelser, der ikke er omfattet af stk. 1, og som leveres efter anmodning fra en ansøger eller en anden person eller enhed.

4. Agenturet offentliggør en liste over tjenesteydelser på sit websted.«

3) Artikel 3 affattes således:

»*Artikel 3*

Beregning af gebyrer, afgifter og faste gebyrer, som opkræves af agenturet

1. Gebyrerne for anvendelsen af one-stop-shoppen til at indgive de ansøgninger til agenturet, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra a), c), d) og e), er et fast beløb, der er angivet i punkt 2, tabel A, i bilaget. Det faste gebyr betales på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen.

2. Gebyrerne for behandling af de ansøgninger, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra a), c), d) og e), herunder for udførelse af aktiviteterne i artikel 2, stk. 1, første afsnit, litra c), og andet afsnit, fastsættes som summen af følgende:

a) det antal timer, som agenturets personale og eksterne eksperter har brugt på at behandle en ansøgning, ganget med agenturets timesats anført i punkt 1 i bilaget

b) de gebyrer, der opkræves af agenturet, suppleres af det relevante beløb, som meddeles af de nationale sikkerhedsmyndigheder, og som følger af omkostningerne til at behandle den nationale del af ansøgningen.

3. Gebyrerne for indgivelse og behandling af de ansøgninger og udstedelse af de tilladelser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra b), er et fast beløb, der er angivet i punkt 3, tabel B, i bilaget, og omfatter gebyret i stk. 1 for at benytte one-stop-shoppen. Det faste gebyr betales på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen.

4. Afgifterne for tjenesteydelser i artikel 2, stk. 3, fastsættes som antallet af timer, som agenturets personale og eksterne eksperter har brugt, ganget med agenturets timesats angivet i punkt 1 i bilaget.

5. Ved mikrovirksomheder, små virksomheder eller mellemstore virksomheder anvendes på ansøgerens anmodning en reduktion på 20 % af det beløb, agenturet opkræver for en ansøgning. En sådan anmodning fremsættes sammen med ansøgningen, når der anvendes faste gebyrer, og senest før agenturet udsender en faktura i alle andre tilfælde.

Med henblik på denne forordning er en mikrovirksomhed, lille virksomhed eller mellemstor virksomhed en selvstændig jernbanevirksomhed, infrastrukturforvalter eller fabrikant, som er etableret i eller har sit hjemsted i en medlemsstat i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og opfylder de betingelser, der er fastsat i Kommissionens henstilling 2003/361/EF ([4]).

Ansøgeren forelægger gennem one-stop-shoppen dokumentation for, at den kan klassificeres som en mikrovirksomhed eller en lille eller mellemstor virksomhed. Agenturet vurderer den forelagte dokumentation og træffer afgørelse om at afvise anmodningen om status som mikrovirksomhed, lille eller mellemstor virksomhed i tilfælde af tvivl eller manglende begrundelse.«

4) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Agenturet udsteder en faktura over de skyldige gebyrer og afgifter inden for 30 kalenderdage fra datoen for

a) agenturets afgørelse, undtagen i tilfælde af afgørelser, der er omfattet af ordningen for faste gebyrer eller genstand for artikel 6, stk. 3

b) klagenævnets afgørelse

c) afslutningen af tjenesteydelsen

d) tilbagetrækningen af en ansøgning

e) enhver anden begivenhed, der medfører ophør af behandlingen af en ansøgning.

([4]) Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

For så vidt angår de faste gebyrer, som skal betales på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen, jf. artikel 3, stk. 1 og 3, inden agenturets behandling af ansøgningen, kan agenturet aftale en anden frist med de enkelte ansøgere og indgå aftale om en særlig ordning for fakturering.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Af fakturaen skal følgende elementer i givet fald fremgå:

a) forskellen på gebyrerne eller afgifterne

b) beløb, der er omfattet af faste gebyrer

c) hvis der ikke anvendes faste gebyrer, det antal timer, som agenturet har brugt, og den anvendte timesats

d) hvor det er relevant, de omkostninger, der opkræves af den ansvarlige nationale sikkerhedsmyndighed. Omkostningerne specificeres med hensyn til opgaver og tidsforbrug eller i form af faste satser, som den nationale sikkerhedsmyndighed anvender for behandling af den nationale del af ansøgningen.«

c) Følgende indsættes som stk. 4a:

»4a. Hvis artikel 6, stk. 3, finder anvendelse på ansøgere, har agenturet ret til at udstede betalingsanmodninger, hvori der kræves betaling for de dele af ansøgningen, der allerede er behandlet. Modtages den betaling, der er anmodet om, ikke inden for en frist, der fastsættes af agenturet, og som er på mindst 10 kalenderdage, kan agenturet suspendere behandlingen af ansøgningen og underrette ansøgeren herom. Agenturet genoptager behandlingen af ansøgningen, hvis den betaling, der er anmodet om, foretages inden for 20 kalenderdage efter meddelelsen om suspension. I tilfælde af manglende betaling inden for 20 kalenderdage efter meddelelsen om suspension har agenturet ret til at afvise ansøgningen.«

d) Stk. 9 affattes således:

»9. Hvis ansøgeren er en mikrovirksomhed eller en lille eller mellemstor virksomhed, tager agenturet anmodninger om en rimelig forlængelse af betalingsfristen og om afdragsbetaling i betragtning.«

(5) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Hvis agenturet ikke har modtaget de skyldige beløb, kan det opkræve renter for hver kalenderdag, betalingen er forsinket, og det anvender reglerne vedrørende inddrivelse i første del, afsnit IV, kapitel 6, afdeling 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 som anvendt på europæiske agenturer, særlig artikel 101, og i agenturets finansielle bestemmelser vedtaget i overensstemmelse med artikel 66 i forordning (EU) 2016/796.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Hvis agenturet har dokumentation for, at ansøgerens finansielle formåen frembyder en risiko, eller hvis ansøgeren ikke er etableret i eller ikke har sit hjemsted i en medlemsstat i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, kan det kræve, at ansøgeren stiller en bankgaranti eller en sikker deponering inden for 15 dage fra modtagelsen af ansøgningen. Hvis ansøgeren forsømmer at gøre dette, kan agenturet afvise ansøgningen.«

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Uanset stk. 1 kan agenturet afvise en ny ansøgning eller suspendere behandlingen af en igangværende ansøgning, hvis ansøgeren eller dennes retlige efterfølger ikke har opfyldt sine betalingsforpligtelser i forbindelse med tidligere opgaver eller tjenesteydelser vedrørende tilladelser, certifikater eller godkendelser, som agenturet har udført, medmindre ansøgeren betaler alle forfaldne beløb. Hvis en igangværende ansøgning skal suspenderes, finder den procedure, der er omhandlet i artikel 5, stk. 4a, tilsvarende anvendelse.«

(6) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Agenturet offentliggør på sit websted den timesats og de faste satser, der er omhandlet i artikel 3.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Den nationale sikkerhedsmyndighed offentliggør på sit websted de satser, der er relevante for fastsættelsen af de omkostninger, som den opkræver af agenturet, jf. artikel 3, stk. 2, litra b). Hvis den nationale sikkerhedsmyndighed anvender en fast sats, anfører den, hvilke tilladelser og certifikater den faste sats gælder for. De nationale sikkerhedsmyndigheder sender agenturet et link til deres websteder, som indeholder oplysninger om gebyrer og afgifter.«

(7) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) Følgende indsættes som stk. 1a:

»1a. De beløb, der er anført i bilaget, indekseres af agenturet, første gang i 2023 og derefter én gang hvert regnskabsår med virkning fra den 1. januar, på grundlag af

a) den årlige ajourføring af vederlag og pensioner til Den Europæiske Unions tjenestemænd og øvrige ansatte og de tilhørende justeringskoefficienter som offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* i overensstemmelse med en beregningsmetode, som agenturets bestyrelse når til enighed om, og på grundlag af de relevante årlige økonomiske data, der anvendes i agenturets årlige enhedsprogrammeringsdokument og dets konsoliderede årlige aktivitetsrapporter, og/eller

b) inflationsraten i Unionen i overensstemmelse med den metode, der er angivet i punkt 4 i bilaget.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. I lyset af de oplysninger, som agenturet fremlægger i sine årsrapporter, tages denne forordning op til revision senest den 16. juni 2024 med henblik på en gradvis indførelse af faste gebyrer.«

Artikel 2

Teksten i bilaget til nærværende forordning tilføjes som bilag til gennemførelsesforordning (EU) 2018/764.

Artikel 3

For så vidt angår ansøgninger indgivet inden denne forordnings ikrafttræden, finder artikel 1, nr. 3), ikke anvendelse.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. oktober 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

1. Agenturet anvender en timesats på 239 EUR.

2. De faste gebyrer, der skal betales til agenturet for benyttelsen af one-stop-shoppen, er som følger:

Tabel A

	Gebyrgruppe for one-stop-shoppen	**Beløb** *(EUR)*
Indgivelse af en ansøgning til agenturet om:		
1.	EU-sikkerhedscertifikat	400
2.	Godkendelse af køretøjstyper	400
3.	Andre køretøjsgodkendelser end tilladelse i overensstemmelse med en køretøjstype	400
4.	Godkendelse af fast ERTMS-udstyr	400
5.	Forhåndskoordinering	400

3. De faste gebyrer for indgivelse og behandling af ansøgninger vedrørende markedsføringen af et køretøj eller en serie af køretøjer, som stemmer overens med en godkendt køretøjstype, er som følger:

Tabel B

	Gebyrgruppe	**Beløb** *(EUR)*
Indgivelse af en ansøgning til agenturet og dettes behandling med henblik på en afgørelse om tilladelse i overensstemmelse med en køretøjstype:		
1.	godsvogne og alle køretøjer i punkt 2 i bilaget til Kommissionens forordning (EU) nr. 321/2013 ([1])	775
2.	a) brændstof- eller eldrevne trækkraftenheder b) personvogne c) mobilt udstyr til anlæg og vedligeholdelse af jernbaneinfrastruktur	970
3.	selvkørende brændstof- eller eldrevne tog	1 115

([1]) Kommissionens forordning (EU) nr. 321/2013 af 13. marts 2013 om den tekniske specifikation for interoperabilitet gældende for godsvogne i delsystemet Rullende materiel til jernbanesystemet i Den Europæiske Union og om ophævelse af beslutning 2006/861/EF (EUT L 104 af 12.4.2013, s. 1).

4. Den årlige inflationsrate, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1a, fastlægges som følger:

Årlig inflationsrate, der skal anvendes:	»EUROSTAT HICP (Alle emner) — Den Europæiske Union, alle lande« (2015 = 100) Procentvis ændring/12 måneders gennemsnit
Værdi af den rate, der skal tages højde for:	Værdi af raten 3 måneder forud for gennemførelsen af indeksreguleringen